

men for at forsvare min Stilling og vor Opfattelse af Sagen, idet jeg mente, at det ærede Medlem ved sin Optræden mere søgte at forstyrre det fredelige Udfald af den nævnte Forhandling end at forbedre Forholdet.

Det ærede Medlem har faaet det Indtryk af mig, at jeg ikke mener det oprigtigt, naar jeg siger, at jeg vil samarbejde med Ministeriet; deri tager det ærede Medlem fejl, men jeg vil sige ham ganske ærligt, han staar for mig som en Hindring for Samarbejde og har staaet saaledes hidtil; det er min Opfattelse af det ærede Medlem. Jeg beklager, hvis jeg tager fejl, men det er mit Indtryk; det ærede Medlem har faaet et lignende Indtryk af mig. Vi trænge maaske til en nærmere Forhandling vi to under 4 Øjne (*En Stemme*: I Ermelunden). I Ermelunden kommer jeg ikke, det overlader jeg til andre. Det forekommer mig nok, at mellem de gamle forudms Venner, det radikale Venstre og Reformpartiet, er Forholdet saaledes, at en Gang imellem er jeg ikke fri for at tænke paa Ermelunden, men jeg haaber ikke, det skal komme saa vidt. (*Alfred Christensen*: Det bliver nok Skydebanen). Ja, det bliver maaske Skydebanen, og det er ikke saa farligt at komme der.

Jeg ønsker virkelig et Samarbejde mellem de Mennesker, der i alt væsentligt have samme Grundsyn og i alt væsentligt indtage det samme Standpunkt overfor den foreliggende politiske Situation, men jeg har aldrig tænkt mig, at et Samarbejde skulde udvikle sig derhen, at vi skulde sværge paa, at vi aldrig vilde vove at have en anden Mening end Reformpartiet og Ministeriet. Det er dog et sørgeligt Udslag af Systemskiftet at naa dertil, at den fri Diskussion saa godt som hører op, og at der, naar man ikke vil gaa saa vidt som Ministeriet og Reformpartiet, tillægges en de allersletteste Bevæggrunde og Motiver, saa at man ikke en Gang i en saadan Bagatel som dette lille stykvisse Reformforslag maa tillade sig en saglig Kritik. Det maa de Herrer undskylde, et Samarbejde under saadanne Former attraar jeg ikke. Det ærede Medlem sagde, at det ikke var hans Mening i Gaar at sige, at man ikke kunde rejse saglige Indvendinger mod Forslaget — det sagde det ærede Medlem i Aften —, og derfor mente han, at jeg havde misforstaaet ham; det ærede Medlem kom med en lang Forklaring om et Par Linier, som jeg ikke kunde følge. (*Anders Nielsen*: Ikke det?)

Nej, de vare mig for filosofiske, og det ærede Medlem var slet ikke inde paa de to Linier i Gaar. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvad han sagde, og hvortil jeg hentydede. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske læse et lille bitte Stykke af det ærede Medlems første Foredrag. Der staar Spalte 2141: „Man kan altsaa, hvis man ønsker det og finder det forsvarligt, som jeg allerede har nævnt, stille sig i en Position, der har til Hensigt at fortrædige Ministeriet og det Parti, hvoraf Ministeriet er udgaaet, men det er da af politiske Hensyn, ikke af saglige. Af saglige Hensyn vil det ikke være muligt, synes jeg, at gaa imod dette Forslag.“ Det er rene Ord for Pengene, det kan ikke misforstaaes; her er der ikke Tale om to Linier, som man kunde danse paa, her er der Tale kun om dette ene, at det ærede Medlem ikke kan tænke sig Muligheden af, at man uden politisk Bagtanke kunde udtale sig imod dette Forslag. Det var det, jeg tog Afstand fra og protesterede imod, jeg synes med fuld Ret. Selv om det ærede Medlem nu bliver stødt over det bagefter, gør det mig kun ondt; jeg har ikke sagt noget ufordelagtigt om det ærede Medlem, navnlig har jeg aldrig givet ham et saadant Skudsmaal som det, han har givet mig i Aften, men da jeg ikke venter mig anden Optræden fra det ærede Medlems Side, skal jeg tilgive ham. Det er maaske i et uoverlagt Øjeblik, at det ærede Medlem har følt sig foranlediget til at bruge saadanne stærke Udtryk; naar man ikke har saglige Argumenter, fristes man jo til at bruge den Slags Ting.

Det ærede Medlem kunde ikke huske, om Forslaget om Underofficerslønninger, Forslaget til Tillæg til Lov af 25. Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren, kom før Forsvarskommissionen; men Lønningsforslaget blev fremsat i Folketinget den 11. Oktober 1901, medens Forslag til Lov om Nedsættelse af Forsvarskommissionen blev fremsat her den 31. Januar 1902. Det ærede Medlem vil altsaa se, at jeg har haft Ret i min Bemærkning om, at Underofficerslønningerne bleve vedtagne, før Forsvarskommissionen blev nedsat, og den Indvending, jeg har gjort om, at Officerslønningerne skulde vente, indtil Forsvarskommissionen var færdig, kunde altsaa ikke gøres den Gang, i det Øjeblik, da vi ingen Forsvarskommission havde.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds kom til Slut ind paa en Fortolkning af Forsvarskommissionens Svar. Jeg vil dog spørge, om den højtærede Mi-